

Anatomia humana

ESTIUENCA PENSADA SOBRE SALUT I SANITAT

Jorge Bello

Tenim una bona sanitat, i per això tenim una bona salut. Dijous passat, el MENORCA feia públic el nombre de dies de les llistes d'espera de l'hospital Mateu Orfila. Prou sabem que no són reals.

Segons aquestes dades, la llista per a una cirurgia no urgent té una mitjana de gairebé dos mesos d'espera. La llista per a l'especialista té una mitjana de gairebé un mes. Són xifres sense més valor que el valor del discurs polític.

La definició de temps d'espera per aquestes cirurgies exclou el temps que el pacient va haver d'esperar per veure l'especialista, que és qui proposa la cirurgia. També exclou el temps que el pacient va haver d'esperar per veure el metge de l'ambulatori, i el temps que aquest metge va trigar per enviar-lo a l'especialista.

Tot això és prou sabut, com també és prou sabut que el discurs polític amaga la veritat. També és prou sabut que si al pacient li cal ara mateix una cirurgia al 'Mateu Orfila', ara mateix la tindrà. I que no sempre la visita a l'especialista és sense dubte més decisiva que la visita al bon metge o al bon pediatre de capçalera.

La informació que dijous passat ofería «Es Diari» sobre les llistes d'espera de l'hospital va rebre crítiques, algunes virulentes, i anònimes i per tant covardes. Llavors jo em pregunto què volen aquests que critiquen amb menyspreu.

Tal vegada voldrien que una consulta no urgent per l'especialista fos demà mateix, o una cirurgia no urgent fos per demà passat. Que ja sàpiga, tal vegada amb l'excepció puntual que confirma la regla, això no passa en

Tenim bona salut perquè tenim bona sanitat, tot i que de vegades hi ha sorpresa, cosa difícil d'entendre

cap sistema públic de salut.

Em direu que a la sanitat privada sí que és possible una consulta per demà mateix amb l'especialista, o una cirurgia per demà-passat. Teniu raó. Però heu de saber que els resultats de la privada són inferiors als de la pública, i que la privada envia el pacient a la pública quan no sap, no pot, no interessa.

O tal vegada voldrien una sanitat a l'estil americà. I aquí m'aturo un moment, perquè dos informes americans, del mes passat, ens recorden que, un any més, el sistema americà de salut continua que és el pitjor del conjunt dels països amb més ingressos.

Aquests informes són: «From last to first. Could the U.S. health care system become the best in the world?» i «Mirror 2017: International comparison reflects flaws and opportunities for better U.S. health care», i són gratis a Internet.

La despesa en salut dels Estats Units és de lluny la més alta, però els indicadors de salut americans són a la cua dels

mateixos indicadors dels països amb més ingressos del món. És a dir, la salut americana és caríssima, i la sanitat no és gens eficaç.

Prou sabem que la sanitat americana és gairebé exclusiva per a qui la pot pagar, i a qui paga més li fan més coses, no sé si necessàries. Qui paga menys en rep menys, i qui no pot pagar perquè és pobre, o negre, o d'una minoria, poca cosa.

El programa conegut com Obamacare va permetre que milions d'americans, que no poden pagar una assegurança de salut, tinguin ara una cobertura ben decent. I el que ara vol Trump és tornar a la situació anterior, tal vegada perquè l'Obamacare està finançat, principalment, amb un impost especial a les grans fortunes.

La sanitat americana ofereix una imatge falsa, enganyívola, per fer-nos creure que fan molt bé les coses, però prou sabem el pa que s'hi dona. A més, això que aquí en diem serveis socials, als Estats Units és ben poca cosa, i aquest fet fa més greu la desprotecció social i de salut de les famílies amb recursos limitats.

Hi ha un pecat en el fet de criticar les llistes d'espera sense considerar el tema en profunditat, però també hi ha un pecat en el fet de presentar unes llistes d'espera que no són fidels a la realitat. L'autoritat política, si vol tenir alguna credibilitat, n'hauria de dir la veritat.

En conclusió, tenim una bona sanitat, sobretot per virtut dels professionals que hi fan feines, i és per aquest motiu, entre d'altres, que tenim bona salut.

És una bona sanitat perquè és accessible, perquè és per a tots per igual, perquè és pot pagar, perquè els professionals fan una feina ben feta, i perquè els resultats són bons.

Ja sé que hi ha excepcions, ja sé que de vegades passen coses difícils d'entendre, però també sé que hi ha el sentit comú, l'ús correcte del sistema, l'esperit constructiu, la bona voluntat.

www.bello.cat / jordibello@gmail.com

Tribuna

DESPEDIR A MADURO, YA

Francisco Muro
de Iscar
Periodista

Decia Orwell que «no se establece una dictadura para salvaguardar la revolución, se hace la revolución para establecer una dictadura». Venezuela, 2017. Más de 100 muertos en las últimas semanas, más de 5.000 detenidos, líderes opositores secuestrados y encerrados en las cárceles de la dictadura junto con centenares de presos políticos, desabastecimiento y carencia de los alimentos más básicos, miedo al dictador, confusión de poderes, una Justicia al servicio de la represión, violencia en las calles como única forma de protesta ante unas elecciones constituyentes fraudulentas... Y al frente de todo esto un dictador que trata de sobrevivir, aunque seguramente ya sabe que sus días al frente de Venezuela están contados.

♦ **MADURO ES OTRO** de los símbolos del viejo socialismo que mueren derrotados por su propia incapacidad para dar hoy una respuesta los problemas fundamentales de los ciudadanos: la libertad, la democracia y el bienestar. Venezuela no es hoy una democracia -tampoco lo fue con Chávez, un iluminado al que Maduro no le llega a la suela de los zapatos aunque se crea su reencarnación- y está gobernando contra su pueblo, contra una sociedad que ha decidido poner freno definitivo a la represión, aunque tenga que pagar un alto precio. Decía Jardiell Poncela que una dictadura «es un sistema de gobierno en el que lo que no está prohibido es obligatorio». Maduro quiere un pueblo amordazado, sin libertades y con todo el que opina de otra manera en la cárcel. Si le dejamos, lo hará. No se puede consentir más el sufrimiento de los venezolanos. En 2012, cuando Maduro llegó al poder, España recibió 28 solicitudes de asilo de venezolanos. Entre 2016 y lo que va de 2017, las solicitudes son casi 7.000. Una cuarta parte de las peticiones de asilo en España son de venezolanos.

Es inaudito que todavía un partido como Podemos no haya sido capaz de reprobar la represión de Maduro y ponerse del lado de los ciudadanos. Prefiere al dictador, defiende las cárceles para los opositores. Es su modelo. Se necesita oír la voz de Rodríguez Zapatero, mediador fracasado con el Gobierno venezolano, exigiendo a Maduro la libertad de todos los presos políticos. Se necesita la voz unida de todos los partidos democráticos españoles exigiendo la marcha de Maduro, elecciones libres y libertad para todos. Son los últimos días de Maduro. Alberto Moravia dijo que «una dictadura es un Estado en el que todos temen a uno y uno teme a todos». Maduro debe temer a los demócratas de todo el mundo y los ciudadanos venezolanos no deben tener miedo a nada ni a nadie

Los atraques del Club Marítim

■ Nos informa «Es Diari» de los esfuerzos del Club Marítim por recuperar la concesión de sus atraques en el Port de Maó, presuntamente arrebatados de forma delictiva por los encausados Sres. Francisco Triay, expresidente de la Autoritat Portuària de Balears, y Díaz Ferrán, expresidente de la CEOE.

El sentido común dice que, en tanto se dicte sentencia en el caso, se debería reponer inmediatamente en la posesión de los atraques al Club perjudicado, siempre a reserva de una hipotética absolución. Pues bien, la incapacidad de nuestros políticos en gestionarlo y de los tribunales en imponerlo hace que siga dis-

frutando de los mismos Trapsa Yates, la empresa instrumental para la presunta perpetración delictiva.

Contrasta esta incapacidad con la astuta diligencia de los políticos ibicencos, pero en fin, acabo de iniciar mi estancia en Maó, estoy de un excelente humor y por ahora, adelantaré que nuestros electos políticos deberían ponerse las pilas para conseguir que

vuelva a manos legítimas la gestión del Port de Maó, para que no continúe la de la APB, que eufemísticamente calificaré de ineficaz y gravemente perjudicial para Menorca, en general, y para Maó, en particular. Quede para otro día el tema.

FRANCISCO DE ASÍS ZUMÁRRAGA
ORTIZ
• MAÓ

Carta d'agraïment a l'Ajuntament des Migjorn Gran

■ L'Associació Arqueologia i Patrimoni, responsable del Projecte Arqueològic de Sant Agustí Vell, vol agrair el suport rebut per l'Ajuntament des Migjorn i el C.D. Migjorn, ja que ens van deixar recaptar

l'entrada-donatiu del ball del divendres de festa. Mitjançant l'arqueologia esperem contribuir en un futur a fer des Migjorn un poble més gran. Salut.

ASSOCIACIÓ ARQUEOLOGIA I PATRIMONI/ISMAEL MOLL PELEGRÍ
Coordinador del Projecte Arqueològic de Sant Agustí Vell

FE DE ERRORES

■ En la notícia publicada ayer sobre los Vespres d'Art des Mercadal se informó de un horario incompleto. Esta actividad se desarrolla mañana viernes y el sábado en distintas casas del pueblo, desde las 19 horas hasta las 24, y no hasta las 21, como se indicó en la noticia.